

Adil ŞAMIL

MƏNİ XATIRLASAN...

Həzin xatirələr düşsə yadına,
Məni soraqlamaq asandan asan.
Bu ünvan, yəqin ki, çatar dadına:
Şəmkir, Sərxan kəndi, ev: qəbiristan.

Bizim taleyimiz düz gətirmədi,
Birləşə bilmədik bu dünyada biz.
Bu bir tale idi, qarğısdı, nədi?
Heç vaxt kəsişmədi orbitlərimiz.

Gözlədim həftəni, ötürdüm ayı,
Söylə, xatirinə düşürəmmi heç?
Gözlərim axtarır qəbristan boyu,
Gəl sinəm üstündən adla, dolan, keç.

Bilsəm görüşümə gəlirsən, axır,
Sübhədək elə dik dayanasiyam.
Yatsam da yavaşca adımlı çağır:
-Ay adam, hardasan? - Oyanasiyam.

Sənin gəlməyinə yoxsa bir əngəl
İnsaf et, bu qədər gözlətmə məni.
Gecə gəl, gündüz gəl, nə vaxt gəlsən, gəl,
Başdaşım oyaqdır, görəcək səni.

Həzin xatirələr düşsə yadına,
Məni soraqlamaq asandan asan.

Bu ünvan, yəqin ki, çatar dadına:
Şəmkir, Sərxan kəndi, ev: qəbiristan.

“ADİL ŞAMİL” SÖZÜNÜ GÖRDÜM

Ana təbiətin çıxdım seyrinə,
Dağın dolanıb, düzünü gördüm.
Kəkliyin, turacın uçdum dalınca,
Beşini, onunu, yüzünü gördüm.

Sevdim həm çölünü, həm meşəsini,
Dağın, daşını, hər köşəsini.
Öpdüm nərgizini, bənövşəsini,
Əyilib torpaqda üzümü gördüm.

Torpağın səsini eşitdim, duydum,
Nə bezib usandım, nə də ki doydum.
Mən elə vuruldum, mən elə uydum,
Hər daş-kəsəyində izimi gördüm.

Gülünü qoxlayam, otunu biçəm,
Kaş ki həmişəlik qoynuna köçəm.
Yandım susuzluqdan, əyildim içəm,
Ayna bulaqlarda özümü gördüm.

Axşamlar çəkildim, durdum qıraqda,
Gecəni izlədim sonsuz maraqla.
Səhər açılanda baxdım, varaqda
“Adil Şamiloğlu” sözünü gördüm.

DƏNİZ

Ay aman... Dənizə çəpər çəkdilər,
Ay aman... Dənizi hasarladılar.
Dirək basdırdılar, beton tökdülər,
Beləcə sahili qamarladılar.

Yoxsa, gizlədirlər dənizi bizdən?
Necə ayrı qalaq dənizimizdən?
Dəniz azadlığım, dəniz canımdır,
Dəniz suyum deyil, dəniz qanımdır.

Qəzəbli dalğalar kükrəyib-coşur,
Hayqıraraq axır belədən-belə.

Dəniz şərqə deyir, nəğmələr qoşur,
Qarışır küləyə, qarışır yelə.

Onun görüşünə hər gün gəlirəm,
Almayın o günəş, ay üzü məndən.
Nəyi istəsəniz, vallah, verərəm,
Bircə ayırmayın dənizi məndən.

Dənizsiz yaşamaq mənə çətindir,
Dəniz azadlığım, hürriyyətimdir.
Mənə dəniz verin, boğuluram mən,
Dənizlə yenidən doğuluram mən.
Mən suyu, dənizi anam sayıram,
Sənə bütöv dəniz arzulayıram:

Dəniz tərəvəti, dəniz gəncliyi,
Dəniz genişliyi, dəniz dincliyi.
Dəniz ülviyyəti, dəniz saflığı,
Dəniz hərarəti, dəniz paklığı,
Dəniz məhəbbəti arzulayıram,
Nə var ki sudan pak, müqəddəs, əziz?
Elə nəvəmə də ad qoydum: Dəniz.

UNUT MƏNİ...

Mən sənə layiq birisi deyiləm,
"Unut məni, aldat məni, at məni."
Özüm etdim nə etdimsə, özüm, mən,
"Unut məni, aldat məni, at məni."

Qəlb səsini eşitmədim, kar oldum,
Səni duyub görəmmədim, kor oldum.
Ah, nə deyim... gör necə nankor oldum,
"Unut məni, aldat məni, at məni."

Yadımdamı oynayardıq yağışla,
Məftun etdin məni bircə baxışla.
Yox, yox, məni demirəm ki, bağışla,
"Unut məni, aldat məni, at məni."

Külək vurdu, açıq qaldı düymələr,
Xəyalıma nələr düşdü, eh, nələr,
İndi daha xatirələr inləyər,
"Unut məni, aldat məni, at məni."

Hara çəkdi bir gör məni səhvlərim,
Aman Allah, kim eyləyər əfv məni?
Bu yanlışlıq məhv eylədi, məhv, məni,
"Unut məni, aldat məni, at məni."

Bu şeiri gözümdə yaş yazıram,
Hərfləri, bax, ayaq-baş yazıram.
Dar ağacım, asılmağa hazıram!
"Unut məni, aldat məni, at məni."

SÖZ

Nə şaham, nə də vəzirəm,
Söz axtarıb söz gəzirəm.
Sözü fikrimdə əzirəm,
Sözü daşək oyuram mən.

Gəmir sə də söz içimi
Özüm seçdim bu seçimi.
Göstərib sözün içini,
Dərisini soyuram mən.

Mən sözdən həvəs alıram,
Mən sözdən qisas alıram.
Mən sözlə nəfəs alıram,
Sözü yeyib doyuram mən.

Söz məni məndən alacaq,
Atəşə, közə salacaq.
Söz məni düzə salacaq,
Görürəm mən, duyuram mən.

Yol alandan sözə doğru,
Haqq söylədi Şamiloğlu.
Qanla yuyar əyri-oğru,
Sözü sözlə yuyuram mən.

Şəmkir